

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta în contradictoriu cu pârâta având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

Se constată că dezbaterea cauzei a avut loc în data de, când susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când a fost amânată pronunțarea pentru data de

TRIBUNALUL

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor probleme de drept, Tribunalul reține:

I. Cererea principală:

Prin cererea înregistrată pe rolul la data de reclamanta a solicitat instanței, în contradictoriu cu parata ca prin hotărârea ce o va pronunța, în baza probatoriului administrat și a normelor legale incidente în speță, să oblige parata:

1. să emită ordin prin care, în aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, să stabilească salariul său de baza la nivelul maxim pentru funcții similare existente în plată în cadrul categoriilor profesionale din familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” (Anexa VIII, Capitolul I, lit. A, pct. I din Legea nr. 153/2017), pentru aceeași funcție/grad/gradație, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, în acord cu prevederile Deciziei ICCJ nr. 80/2023, publicată în M. Of. Nr. 84 din data de 30.01.2024;

2. la repararea prejudiciului produs până la data încetării stării de discriminare, prin plata drepturilor salariale reprezentând diferența dintre salariul convenit conform primului capăt de cerere și salariul efectiv achitat, în ultimii trei ani anteriori introducerii acțiunii, corespunzător perioadelor lucrate și funcțiilor pe care le-a exercitat, diferențe ce vor fi actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală, de la data scadentei fiecărui venit lunar și până la data plății efective și în continuare;

3. la recalcularea salariului de baza brut lunar și a celorlalte drepturi aferente, cu luarea în considerare a drepturilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești altor funcționari publici din cadrul aceleiași familii ocupaționale, în sensul includerii și păstrării în salariul de baza brut, ca urmare a punerii în aplicare a legilor succesive de salarizare, a suplimentului postului și a suplimentului treptei de salarizare, respectiv suplimentul postului în procent de 25% din salariul de baza brut lunar și suplimentul treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de baza brut lunar, prin raportare la nivelul maxim al salariului lunar brut (venit salarial lunar brut), cu luarea în considerare a drepturilor salariale recunoscute prin hotărâri judecătorești altor funcționari publici din cadrul aceleiași familii ocupaționale, și

la obligarea paratei la plata sumelor constând în diferența dintre drepturile salariale stabilite cu luarea în considerare a suplimentului postului 25% și suplimentul treptei de salarizare 25% și salariul de încadrare brut lunar și drepturile salariale încasate efectiv, pentru ultimii trei ani anteriori introducerii acțiunii, raportat și la data începerii activității reclamantilor în cadrul paratei, sume actualizate cu indicii de inflație și cu adăugarea dobânzii legale penalizatoare, de la data scadentei flecarei sume și până la data plății efective;

4. la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul demers;
pentru următoarele motive:

În motivare a arătat în esență că reclamanta este funcționar public în cadrul instituției parate, Agenția Națională pentru Achiziții Publice (în cele ce urmează „ANAP”), conform ordinului de numire în funcția publică, atașat prezentei cereri.

ANAP este instituție publică a administrației publice centrale, subordonată Secretariatului General al Guvernului, finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

ANAP s-a înființat prin O.U.G. nr. 13/2015 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, ca instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

A.N.A.P. a preluat atribuțiile, activitatea, posturile și personalul de la Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice (A.N.R.M.A.P.), de la Unitatea pentru Coordonarea și Verificarea Achizițiilor Publice (U.C.V.A.P.) din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și de la compartimentele de verificare a achizițiilor publice din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.

Potrivit prevederilor art. 6, lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la baza următoarele două esențiale principii:

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în munca și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de baza egale pentru munca cu valoare egală;”

Prezenta acțiune este întemeiată pe faptul că, deși unele prevederi din Legea-cadru nr. 153/2017 au fost lămurite complementar și final prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție (ICCJ) - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (DCD), în materie de dreptul muncii, referitor la interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6, lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, decizie publicată în M. Of. nr. 84 din data de 30 ianuarie 2024 și a cărei Minuta a fost publicată anterior, la data de 11 decembrie 2023, pe site-ul ICCJ, totuși, actual, subzista încheită în sistemul de salarizare aplicabil, întrucât a observat o serie de diferențe salariale în cadrul familiei ocupaționale „Administrație” și care nu sunt justificate printr-un regim legal, derogatoriu, special.

Analizând salarizarea funcționarilor publici din cadrul familiei ocupaționale „Administrație”, cu referire necesară la funcții publice similare celor în care este încadrată reclamanta așa cum rezulta din datele publice referitoare la veniturile salariale pentru funcțiile deținute de aceeași categorie de personal plătit din fonduri publice publicate pe paginile de internet ale celorlalte ministere și instituții dar și în raport de răspunsurile primite la solicitările adresate diverselor autorități (anexa), au fost constatate diferențe semnificative și nefundamentate, din analiza comparată a salariilor de baza acordate aceleiași categorii de funcționari publici din familia ocupațională Administrație, constatându-se astfel o certă încălcare a principiilor nediscriminării și egalității în drepturi a funcționarilor publici din cadrul aceleiași familii ocupaționale, în raporturile lor de salarizare cu autoritatea-angajatoare.

În acest sens, a identificat la alte instituții publice următoarele salarii de baza brute, comparate exemplificativ:

În cadrul ANAP:

- consilier juridic/consilier/expert grad superior, gradație 4 - salariul de baza = 9654 lei

În cadrul ANAF:

- consilier juridic /consilier/expert/consilier achiziții publice, grad superior, gradație 4 - salariul de baza = 11366 lei

De asemenea, în răspunsurile primite se precizează existența unor hotărâri judecătorești, astfel ca se impune comunicarea acestora.

Precizează, totodată, ca prin adoptarea de către Guvernul României a Ordonanței nr. 53/2024 prin care s-a prevăzut majorarea salariilor aflate în plată cu 10% fata de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023, în doua transe, a adâncit inechitățile salariale și continua tratamentul discriminatoriu aplicat salariaților plătiți din fonduri publice.

În ceea ce privește drepturile ce fac obiectul capătului 3 de cerere arată ca, așa cum a constatat din informațiile publicate pe site-urile proprii și din răspunsurile comunicate, în cadrul Ministerului Justiției, Curții de Apel București și Înaltei Curți de Casație și Justiție, funcționarii publici din familia ocupațională „Administrație” beneficiază de includerea în salariul de baza a suplimentului postului în procent de 25% și a suplimentului treptei de salarizare în procent de 25%, prin obținerea unor hotărâri judecătorești în acest sens.

Precizează ca aceste drepturi au luat naștere prin intrarea în vigoare a Legii nr. 161/2003, privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, act normativ care a modificat vechiul art. 29 din Legea nr. 188/1999 în sensul că a reglementat dreptul funcționarilor publici la „suplimentul postului” și „suplimentul gradului. Urmare modificărilor aduse prin Legea nr. 251/2006, art. 29 a devenit ulterior modificării și renumerotării art. 31 al Legii nr. 188/1999, având același conținut juridic, recunoscând funcționarilor publici acordarea drepturilor salariale menționate în precedent.

Astfel, articolul 31 din Legea nr. 188/1999 avea următorul conținut: (I) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din: a) salariul de baza; b) sporul pentru vechime în muncă; c) suplimentul postului; d) suplimentul corespunzător treptei de salarizare.... ”.

Aceste drepturi au fost câștigate în instanța inițial de funcționarii publici de la Curtea de Apel Galați și Tribunalul Galați prin Decizia 693/R/25.06.2009 data de către Curtea de Apel Galați, decizie care „obliga pe paratele Curtea de Apel Galați și Tribunalul Galați la plata către reclamantii a sumelor de bani reprezentând suplimentul postului și suplimentul treptei de salarizare în procent de 25% fiecare din salariul de baza, începând cu data de 1.01.2004 la zi și în continuare, până la încetarea raporturilor de serviciu ale fiecărui reclamant, sume actualizate cu indicele de inflație de la data nașterii dreptului până la data, plății efective”, de la Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași și Tribunalul Suceava prin Decizia nr. 282/CA/04.05.2009 data de către Curtea de Apel Iași, decizie care obliga pârâții la plata suplimentului postului în procent de 25% din salariul de baza și la plata suplimentului corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de baza, începând de la 01.01.2004 (...) și în continuare până la dispariția situației care îi prejudiciază de aceste drepturi și de la Tribunalul Bacău prin Sentința civilă nr. 208/12.02.2009 pronunțată de Tribunalul Bacău rămasă definitivă prin Decizia Civilă nr. 1332/17.12.2009 pronunțată de Curtea de Apel Galați, prin care s-a admis în parte acțiunea reclamantilor și obligarea pârâților „sa plătească reclamantilor suplimentul postului și suplimentul treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de baza începând cu data dobândirii calității de funcționar public dar nu mai înainte de 14 decembrie 2005 și până în prezent actualizate cu indicele de inflație până la data plății efective.”

Ulterior pronunțării acestor hotărâri judecătorești, au fost adoptate o serie de acte normative în materia salarizării personalului bugetar, care au condus la reîncadrarea personalului începând cu 01 ianuarie 2010 în temeiul Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, respectiv începând cu 01 ianuarie 2011 în temeiul Legii-cadru nr. 284/2010, succedată ulterior de legi speciale anuale : Legea nr. 285/2010. Legea nr. 283/2011, OUG nr. 84/2012, OUG nr. 103/2013. OUG nr. 83/2014, OUG nr. 57/2015, iar, odată cu intrarea în vigoare a Legii cadru de salarizare nr. 153/2017, s-a procedat la reîncadrarea potrivit dispozițiilor acesteia.

Prin Decizia nr. 7 din 11.02.2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, instanța supremă a stabilit următoarele: *"în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, majorările prevăzute în art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de baza pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de baza în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, au fost și rămân incluse în indemnizația brută de încadrare și după data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009."*

Ulterior pronunțării Deciziei nr. 7 din 11.02.2019, funcționarii publici în cauza de la Curțile de Apel Galați și Iași, au formulat și li s-au admis cereri de lămurire ale dispozițiilor hotărârilor judecătorești pronunțate în perioada 2008-2009. Astfel, prin încheierea pronunțată la data de 30 iunie 2020 de către Curtea de Apel Iași s-a admis cererea de lămurire a dispoziitivului deciziei civile nr. 282 din 4 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Iași, cerere formulată de petenții reclamânți în contradictoriu cu intimații Ministerul Justiției, Curtea de Apel Iași, Tribunalul Iași, Curtea de Apel Suceava și Tribunalul Suceava, și s-a dispus *"lămurirea dispoziitivului Deciziei 282/2009 a Curții de Apel Iași în sensul Incluserii și păstrării în salariul de baza brut al recurenților, ca urmare a punerii în aplicare a legilor succesive de salarizare a suplimentului postului și a suplimentului treptei de salarizare acordate prin aceasta hotărâre"*.

Având în vedere jurisprudența obligatorie mai sus menționată, în realizarea aprecierii existentei unor diferențe de salarizare, instanța nu este abilitată să verifice legalitatea hotărârilor judecătorești prin care au fost recunoscute anumite drepturi salariale, ci doar de a verifica dacă respectivele hotărâri judecătorești au aplicabilitate generală sau vizează situații particulare, astfel cum s-a statuat prin paragraful nr.26 din Decizia Curții Constituționale nr.794 din 15 decembrie 2016 și prin Decizia nr. 80/2023 a ICCJ.

În drept :

Deciziile ICCJ nr 3/29.01.2024, nr 36/2018, nr 49/2018, nr 8/2021, nr. 80/11.12.2023, Codul administrativ – art. 367, art. 386, 387, art. 536 – referitor la categorii și clasificarea funcțiilor publice; Codul civil – art.1531, art. 1535, Codul muncii – art. 166 alin 4.

Probe: înscrisuri. În cadrul probei cu înscrisuri solicită sprijinul instanței de judecată în raport de demersurile realizate de noi în faza prelitigioasă și răspunsurile incomplete ale autorităților notificate.

Pârâta prin întâmpinare a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată formulată de reclamantă pentru următoarele motive:

Cererea de chemare a reclamantei din prezenta cauză este vădit neîntemeiată pentru următoarele motive:

1. Cu privire la primul capăt de cerere se arată că drepturile salariale ale personalului ANAP, deci și ale reclamantei din prezenta cauză, au fost stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale altor acte normative, astfel:

Drepturile salariale ale personalului ANAP au fost stabilite în conformitate cu prevederile Legii - cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu ale altor acte normative, după cum urmează:

- 01.03.2020 - conform art. IX din OUG nr. 23/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, coroborat cu art. 45 din Legea nr. 5/2020 - Legea bugetului de stat pe anul 2020, precum și cu OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, respectiv majorarea salariului de bază deținut la data de 29.02.2020 cu 1 /3 din diferența dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna februarie 2020.

- 01.08.2022 - conform art. I din OUG nr. 115/2022 pentru completarea art. I din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, respectiv majorarea salariului de bază începând cu luna august 2022, cu % din diferența dintre salariul de bază pentru anul 2022 prevăzut de lege și cel din luna decembrie 2021.

- 01.01.2023 - conform Cap. I art. I alin. (1)-(5) din OUG nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru completarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, respectiv majorarea salariului de bază cu 10% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2022, ajungând la valoarea maximă a salariului pentru anul 2022 prevăzut de lege.

- 01.01.2024 - conform Cap. I alin. (1), (5) și art. II din OUG nr. 115/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, respectiv majorarea salariului de bază începând cu ianuarie 2024 cu 5% față de nivelul acordat în luna decembrie 2023.

- 01.06.2024- conform art. I alin. (1) din OUG nr. 53/2024 privind măsuri referitoare la salarizarea personalului din unele sectoare de activitate bugetară, precum și reglementarea unor aspecte organizatorice: „*Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, salariile de bază stabilite pentru personalul prevăzut în anexele nr. III, IV, VII, VIII, în cap. II al anexei nr. I, precum și în cap. VI al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, aflate în plată, se majorează cu 10%, față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023, în două tranșe, respectiv cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 începând cu luna iunie 2024 și cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 începând cu luna septembrie 2024*”.

Reclamanta invocă neîntemeiat atât OUG nr. 57/06.06.2024 pentru stabilirea unor măsuri referitoare la salarizarea personalului din cadrul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, publicat în M.Of. nr. 529/06.06.2024 cât și OUG nr. 81/05.10.2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicat în M.Of. nr. 904/06.10.2023.

Aceste acte normative nu sunt aplicabile ANAP, fiind aplicabile în exclusivitate salariaților din ministerele menționate în fiecare act normativ, ANAP nefăcând parte din nici unul dintre aceste ministere.

ANAP este subordonată Secretariatului General al Guvernului din 06.11.2019, anterior apariției OUG nr. 81/05.10.2023 cât și OUG nr. 57/06.06.2024.

OG nr. 57/06.06.2024, potrivit alin. (1) din Articolul unic, este aplicabil în exclusivitate salariaților din Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în timp ce OG nr. 81/05.10.2023 prin art. XI, dispune stabilirea drepturilor salariale numai pentru Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate acestuia și Autoritatea Vamală, nu și pentru alte instituții publice, astfel, așa cum am arătat mai sus, ANAP nu se află nici în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și nici în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

Atât OG nr. 81 /2023 cât și OG nr. 57/06.06.2024 au caracter de norme speciale și se aplică strict instituțiilor la care fac referire și care sunt prevăzute atât în titlul actelor normative, cât și în cuprinsul actelor.

Prin urmare solicitarea reclamantei în ceea ce privește referirea la cuantumurile drepturilor salariale existente la nivelul altor instituții publice, în condițiile în care aceasta este funcționar public în cadrul ANAP, face ca cererea reclamantei să fie lipsită de temei.

În considerarea celor de mai sus, precizează faptul că majorările salariale acordate succesiv reclamantei sunt anexate la dosarul cauzei.

2. Cu privire la capătul 2 de cerere se arată că drepturile salariale au fost acordate conform prevederilor legale în vigoare la momentul calculării salariilor, așa cum a descris la punctul 1 de mai sus, și în consecință nu există o stare de discriminare.

De asemenea, este neîntemeiată cererea privind repararea prejudiciului produs până la data încetării stării de discriminare, respectiv diferența dintre salariul presupus convenit conform primului capăt de cerere și salariul efectiv achitat în ultimii trei ani anteriori introducerii acțiunii, corespunzător perioadelor lucrate și funcțiilor exercitate de fiecare dintre reclamanți, diferențe ce vor fi actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală, de la data scadenței fiecărui venit lunar și până la data plății efective și în continuare, deoarece, la primul capăt de cerere, reclamanții solicită presupuse drepturi salariale prin raportare la Decizia ICCJ nr. 80/2023 publicată în Monitorul Oficial nr. 84 din 30.01.2024

Mai mult decât atât, drepturile salariale au fost acordate reclamantei conform prevederilor legale în vigoare la momentul calculării salariilor, așa cum am arătat mai sus, și în consecință nu există o stare de discriminare.

Totodată, ANAP a întreprins toate demersurile în vederea respectării tuturor actelor normative în vigoare în materia acordării drepturilor salariale pentru angajații ANAP.

3. Cu privire la capătul 3 de cerere arată că este neîntemeiat și acest capăt de cerere deoarece, așa cum a arătat, Decizia ICCJ nr. 80/2023 pe care au invocat-o reclamanții a fost publicată în M. Of. nr. 84 din 30.01.2024.

Ori, solicitarea privind acordarea unor sporuri salariale pentru ultimii trei ani anteriori introducerii acțiunii, respectiv anterior anului 2024, invocând decizii ale ICCJ, precum și alte acte normative, publicate în anul 2024, este vădit neîntemeiată.

Totodată, menționează că ANAP a efectuat întotdeauna plata salariului la termen și nu s-au înregistrat întârzieri, motiv pentru care a solicitat respingerea cererii privind acordarea de penalități, dobânzi penalizatoare, daune interese, indexarea cu indicii de inflație.

Menționează că Decizia ÎCCJ nr. 75/2020, invocată de reclamanți în susținerea cererilor privind acordarea penalităților de întârziere, actualizarea cu indicii de inflație are în vedere interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din OG nr. 3/2019 privind eșalonarea plății drepturilor salariale restante pentru unele categorii de personal din sistemul justiției,

aprobată prin Legea nr. 224/2019, în timp ce ANAP face parte din familia ocupațională Administrație.

4. Cu privire la plata cheltuielilor de judecată, precizează că acestea nu pot fi acordate decât în situația în care pârâții cad în pretenții, iar reclamanta face dovada existenței și întinderii lor, așa cum reiese din dispozițiile art. 452 - 453 din Codul de procedură civilă.

Față de cele arătate mai sus, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În drept, a invocat dispozițiile art. 205 și urm. din C.pr.civ., Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Legea-cadru nr. 153/2017, OUG nr. 23/2020, OUG nr. 115/2022, OUG nr. 168/2022, Cod proc. civ. și orice alte dispoziții aplicabile.

În probațiune a depus înscrisuri.

Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Potrivit art. 2 din O.U.G nr. 62/2024 *„Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de casație și Justiție nu a statuat și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”* Tribunalul Bihor apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate ale sesizării.

Reclamanta nu s-a pronunțat asupra incidenței OUG 62/2024, iar pârâta a arătat că această lege este incidentă în cauză.

Chestiunea de drept dedusă judecării în cauza de față este dacă în interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 și având în vedere Decizia ICCJ nr. 80/2023, egalizarea salariului de bază la nivelul maxim în plată pentru funcții similare existente în cadrul categoriilor profesionale din familia ocupațională „Administrație” (Anexa VIII, capitolul I lit. A pct. I din Legea 153/2017) cu luarea în considerare a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive presupune inclusiv includerea și păstrarea în salariul de bază brut a suplimentului postului în procent de 25% din salariul de bază și a suplimentului treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază prevăzute de art. 31 din Legea 188/1999 și recunoscute prin hotărâri judecătorești pronunțate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009.

De această dezlegare depinde soluționarea cauzei, având în vedere că reclamanta solicită stabilirea nivelului salariului maxim prin raportare la funcții similare existente în plată în cadrul altor ministere din familia ocupațională „administrație” și solicită luarea în considerare a majorărilor recunoscute altor funcționari publici prin hotărâri judecătorești definitive presupune inclusiv includerea și păstrarea în salariul de bază brut a suplimentului postului în procent de 25% din salariul de bază și a suplimentului treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază prevăzute de art. 31 din Legea 188/1999 și recunoscute prin hotărâri judecătorești pronunțate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009.

Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestei chestiuni de drept, iar această problemă nu face obiectul unei sesizări în acest sens, până la data pronunțării prezentei, astfel că instanța constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG 62/2024 în vederea sesizării Înaltei Curți pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept.

În temeiul art. 2 alin. 3 din OUG 62/2024 instanța va dispune suspendarea cauzei până la soluționarea de către Înalta Curte a acestei sesizări.

Potrivit art. 2 alin. 2 din OUG 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către

instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 519 C.proc.civ. și art. 2 alin. 1 din OUG 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu privire la următoarea problemă de drept:

Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 și având în vedere Decizia ICCJ nr. 80/2023, egalizarea salariului de bază la nivelul maxim în plată pentru funcții similare existente în cadrul categoriilor profesionale din familia ocupațională „Administrație” (Anexa VIII, capitolul I lit. A pct. I din Legea 153/2017) cu luarea în considerare a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive presupune inclusiv includerea și păstrarea în salariul de bază brut a suplimentului postului în procent de 25% din salariul de bază și a suplimentului treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază prevăzute de art. 31 din Legea 188/1999 și recunoscute prin hotărâri judecătorești pronunțate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 330/2009?

În temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ. suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 09.10.2024.

Președinte

.....

Grefier

.....

R O M Â N I A

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta în contradictoriu cu pârâta, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu se prezintă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, părțile au fost citate cu mențiunea de a-și exprima punctul de vedere față de aplicabilitatea dispozițiilor OUG nr. 62/2024, la data de 19.09.2024 pârâta a depus adresa nr. 6770/2024 prin care și-a exprimat punctul de vedere față de aplicabilitatea O.G. nr. 62/2024, , după care:

Instanța considerându-se lămurită rămâne în pronunțare asupra sesizării Î.C.C.J. pentru dezlegarea unei chestiuni de drept ce vizează obiectul dedus judecății.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a se depune concluzii sau note scrise la dosar,

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de

În temeiul disp. art. 396 alin. 2 C.pr.civ., pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de la

Președinte

.....

Grefier

.....